

Olv.: Sir 3,19-21.3031 – Zsid 12,18-19.22-24a. – Lk 14,1.7-14  
Példabeszéd a főhelyekről

## **KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**

### ***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket!

Szeretettel köszöntök mindenkit! Minden vasárnap egy meghívó a lakomára. Isten asztaltársasága minden szentmise. Itt nem kell senkinek keresgetni a helyét, mert minden hely egyforma. Itt nincs első hely meg utolsó hely. Itt mindenki egyforma. Nincsenek hátrányos helyzetűek. Egy igazi közösségben nincs különbség ember és ember között. Isten példát is akar nekünk adni, hogy mekkora lehetőség az, hogy mi egy közösség tagjai lehetünk. Bárcsak megtanulnánk Istentől a nyitott szívet és mindenkinek helyet tudnánk adni a szívünkben. Isten asztalánál mindenkinek helye van.

A mai vasárnapon külön örömünk is van, egy kicsi gyereket fogadunk be a hívők közösségébe. Őt nagyon vártuk, nagyon várta Detti meg Ádám. Nagyon várta a nagyobb család. Nagyon örülünk, hogy megszületett. A csángó magyar testvéreink a gyermeket váró édesanyára nem azt mondják, hogy áldott állapotban van. Végképpen nem úgy, hogy terhes. Jövője van! Jövője van egy közösségnek, ha megszületnek a gyerekek. Örüljünk, hogy ez a kislány megszületett. Azt tudom, hogy jövője van ebben a kicsi családban, ahol már két testvére nagyon várta őt. Jövője van a keresztyének közösségében, ahol jó esetben mindig várjuk egymást és örülünk egymásnak. Most ehhez rendezzük a gondolatainkat, bánjuk meg bűneinket, hogy méltóképpen ünnepeljünk.

### ***Szentbeszéd***

Kedves Testvérek!

Az evangélium üzenete a mai napra nagyon illő és megfelelő, mert ***egy új kis jövevényt fogadunk*** ebbe a közösségbe, ahol – jó esetben – nincs különbség ember és ember között. Ez azt is jelenti, hogy ennek a kicsi gyereknek helye van ebben a közösségben. Mi erre figyelni fogunk, gondunk lesz arra, hogy mindig helye legyen a mi közelünkben, helye legyen a szívünkben. A legnagyobb ajándék, amit egymásnak adhatunk, az a közelségünk, hogy nincs ember, aki kitzasztott, akit elfelejtenek. Mindenki egyforma a keresztyének közösségében.

***Új iskolaév kezdődik.*** Azért imádkozunk, hogy gyerekeink ne csak ismeretekben gazdagodjanak, hanem olyan közösségekbe kerüljenek, ahol formálják, alakítják a lelkületüket, gondolkodásukat. Ez csak abban az esetben lehetséges, ha számunkra minden ember fontos, minden ember egyforma.

### ***Az evangéliumi ember alapmagatartása az alázat!***

A mai üzenetben Jézus nem viselkedési szabályokat tanít. Az ember hogyan viselkedjen, azt otthon kell megtanulni, más közösségekben, legfőképpen az iskolában. Jézus egy új életszemlélettel ajándékoz meg bennünket, amikor elmondja ezt a történetet. Szól a jelenlévőkhöz, akik vele együtt meghívottak voltak, szól a házigazdához, a meghívóhoz.

***Jézus üzenetét mindenképpen szeretném fölerősíteni,  
mert egy olyan alapmagatartásról van szó,  
ami az evangéliumi ember magatartása!***

Az evangéliumi ember az, aki Isten szavát hallgatja,  
Isten szavát elfogadja és e szerint alakítja az életét!  
Az istengyermeki életünk titkáról van szó!  
Miről? Hogy hívjuk ezt az értéket?  
Mi a neve ennek a titoknak?  
Mai világunkból mintha száműzött, idegen lenne ez a fogalom:

**Alázat!**  
***Csak helyesen kell érteni, mit is jelent az alázat!***

***Az alázat egyik megfogalmazás szerint***

Az Isten előtti felelősségünk elfogadása!  
Az Istenhez tartozásunk titka az alázat!  
Minden feltétel nélküli elfogadása annak, hogy  
***az ember Istenhez tartozik! Ez az alázat!***

***Egy másik megközelítés szerint***

Az alázat egy lelki magatartás, ami azt jelenti,  
***hogy az ember milyen szeretettel köti az életét Istenhez!***  
Ennek van egy második szempontja is:  
***Mi módon tartozik össze a többi emberrel?***  
***Ezt az alázat dönti el!***

***Életünk kiteljesedésének titka!***

Ez a fogalom fejetetejére állítja azt az életet, ami ma elfogadott, ami egy kicsit mindig is így volt és ilyen volt. Milyen az élet? Milyen mindegyikünk élete? Mindegyikünk törekszik arra, hogy valahova eljusson. Mindegyikünk törekszik arra, hogy kiteljesedjen a személyisége, legyen egy elismert életútja, jusson valahova, halkan azt is mondom, hogy rangja legyen. Ismerjék el. Ez az élet természetes törekvése. De az az igazság, hogy eltúlozzuk. Azt gondoljuk, hogy ha az ember valamit elér, valamilyen ranghoz jutott, valamilyen pozíciója van, akkor sikerült az élete. ***Sajnos nem!***

Életünk kiteljesedése nem ettől függ!  
Életünk az evangéliumi szemlélet függvénye!  
Az evangéliumi szemlélet  
más szempontok alapján építi föl az emberi életet!  
***Az evangéliumi ember nem homokra, sziklára építi az életét!***

**Bensőséges kapcsolata van az Istennel!**  
**Méltó kapcsolata van a másik emberrel!**

Ezt azért kell hangsúlyozni, mert meggyengült az emberek istenhite, a modern világ hátat fordított az Istennek, eltávolodott tőle, ennek ijesztő következménye van az egymással való kapcsolatunkra is. Az alázat azt jelenti, hogy olyan szeretettel, olyan fiúi lelkülettel tartozunk az Atyához, mint ahogy a pici gyerek tartozik az édesapjához! ***Nem is tud nélküle létezni!***

Az evangéliumi szemlélet azt jelenti, hogy igazából emberi életet valamilyen fajta isteni kapcsolat nélkül nem lehet élni. Egzisztálni lehet, de igazából nem! Ettől függ az egymással való kapcsolatunk.

Ha az ember igazán az Istenhez tartozik,  
akkor ennek az is a következménye,  
hogy egymással testvéri közösségben vagyunk!

Minden ember valamiképpen Istenhez tartozik, csak esetleg nem tudatosítja magában. Ez azt jelenti, hogy egyformák vagyunk, senki nem kerülhet hátrányos helyzetbe. Tudatos istenkapcsolat nélkül alig hihető, hogy komolyan lehet azt venni, hogy nincs senki kiközösített, senkit nem felejtünk el, mindenki fontos.

Ha én nem jutok el odáig,  
hogy én fontos vagyok az Istennek,  
akkor ki hiszi azt el,  
hogy egymásnak meg olyan fontosak vagyunk?  
Nem vagyunk fontosak sajnos,  
ezt szenvedjük nap, mint nap!

***Alacsony ez a kapu, ami az életre vezet!***

Ez az új keresztyén, evangéliumi életszemlélet az e világi gondolkodást megváltoztatja. Ha e szerint az életszemlélet szerint építjük az életünket, akkor eljutunk oda, - amiről a múlt vasárnap is beszéltem, - hogy szűk az a kapu, amely az életre visz. A mai evangélium kapcsán azt mondanám,

***alacsony az a kapu, ami az életre visz!  
Aki felmagasztalja magát, azt megalázzák!  
Aki megalázza magát, azt felmagasztalják!***

Alacsony ez a kapu,  
a gőgösök beleverik a fejüket!  
A gőgösök nem tudnak bemenni,  
fennhordják a fejüket.  
Akadály nekik az alacsony kapu!

***Az alázat azokat az értékeket jeleníti meg nekünk,  
amikre mindannyian vágyakozunk:  
az igazságot, a bölcsességet, a lelki békét!***

***Az alázat az igazság!***

Mit jelent? Azt jelenti, hogy az ember nem akar másnak látszani, mint amilyen. Egyszerűen így lehet mondani: a helyén van! Ha mindenki a helyén van, akkor az egész kiteljesedik. Egy szerkezet, egy kép, egy ház esetében mindenegyres résznek a helyén kell lenni.

***Az igazság az,  
ha az ember nem akar több lenni, mint ami!  
Ez nem visszalépés!  
Ez azt jelenti, hogy a helyünkre találunk!***

Newton, a nagy fizikus mondja, hogy olyan vagyok, mint az óceán partján játszadozó kis gyerek, aki kavicsokkal, kagylókkal játszadozik, de

***fogalma nincs az óceán tükéről!  
Ez az igazság!***

***Az alázat bölcsesség!***

Az okosság nem azonos a bölcsességgel! Az okosság praktikus, az ember jól tud szervezni, az ember meg tudja oldani a problémákat, rátermett. A bölcsesség egészen más!

A bölcsesség azt jelenti, hogy az ember belátja azt,  
hogy csak az Isten tudja, hogy ki vagyok és milyen vagyok,  
mert egyedül Isten az, aki a szíveket vizsgálja!  
***Az ember azt nézi, ami a külső, Isten a belsőbe tekint!  
Ez a bölcsesség!***

Eddig eljutni, hogy Isten tudja, mi lakik bennem! Assisi Szent Ferenc, amikor ezen a kérdésen gondolkodott, akkor azt mondta, hogy az én testvéreim inkább bölcsék legyenek, mint tökéletesek! Azt mondhatnám, inkább alázatosak legyenek, mint tökéletesek! Nagy igazság!

***Az alázat a lelki békénket hozza!***

A gőgös ember álarcban jár. Állandó stresszben van, mikor hullik le az álarc. Micsoda igazodásokra, praktikákra, játékokra van szüksége, hogy az álarc le ne hulljon. Ezek a gőgös emberek azok, akik mindent jobban tudnak, mindent kritizálnak. Amikor a lehetőséget megadják nekik, akkor csődöt mondanak.

***A gőgös ember nem tudja elfogadni önmagát!***

Soubirous Bernadett, akinek a Szűz Anya Lourdesben megjelent, amikor örökfogadalmat tett, akkor a püspök azt kérdezte a főnöknőtől, hogy milyen beosztása lesz. A főnöknő azt mondta, hogy nehezen találunk megfelelő helyet, mert szerény képességű, beteges. Amikor ezzel szembesítették Bernadettet, akkor ő azt mondta: ***igen!***

***Beteges volt, szerény képességű, ő ezt elfogadta, de szent lett!***

Gondolkodjunk el azon, hogy az alázat mit jelent számunkra.  
Ez az evangéliumi magatartás alapvetően Isten elfogadása!  
Az egyetlen tekintély, Akinek alávetjük magunkat!  
Ugyanakkor egymással szemben az egyenlőségről,  
az elfogadásról van szó,  
arról, hogy nincs különbség ember és ember között!

***Ha ezen szempontok alapján építkezünk, akkor egy jobb világot építünk!  
Ebbe a jobb világba hívjuk ezt a kicsi gyereket!***

***Keresztelő***